

AD CAELI REGINAM

Maria Koningin

Paus Pius XII - Encycliek - 11 oktober 1954

NEDERLANDS ¹	ENGELS ²
<p>Tot de Eerbiedwaardige Broeders, de Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen, Bisschoppen en andere lokale geestelijkheid in vrede en eenheid met de Heilige Stoel.</p> <p>1. Eerbiedwaardige Broeders, Heil en Apostolische Zegen,</p> <p>Tot de Koningin des hemels heeft het christenvolk vanaf de eerste eeuwen der Katholieke Kerk zijn smeebeden en zijn liederen van lof en liefde gericht, hetzij in vreugdevolle omstandigheden, hetzij en vooral in de beproeving van zware tijden en grote gevaren ; nooit is het vertrouwen op de Moeder van de Goddelijke Koning Jezus Christus verminderd, nooit is het geloof verslapt, dat de Maagd en Moeder Gods Maria over de gehele aarde in moederlijke liefde heerst zoals zij in de hemelse gelukzaligheid de kroon van de koninklijke glorie draagt.</p>	<p>To the Venerable Brethren, the Patriarchs, Primates, Archbishops and other local ordinaries in peace and communion with the Holy See.</p> <p>1. Venerable Brethren, Health and Apostolic Blessing.</p> <p>From the earliest ages of the catholic church a Christian people, whether in time of triumph or more especially in time of crisis, has addressed prayers of petition and hymns of praise and veneration to the Queen of Heaven. And never has that hope wavered which they placed in the Mother of the Divine King, Jesus Christ; nor has that faith ever failed by which we are taught that Mary, the Virgin Mother of God, reigns with a mother's solicitude over the entire world, just as she is crowned in heavenly blessedness with the glory of a Queen.</p>
<p>2. Nu Wij na de vreselijke rampen, die ook onder Onze ogen bloeiende steden, dorpen en gehuchten met ontelbare puinhopen hebben overladen, tot Onze droefheid zien dat zo vele en grote rampen voor de zielen als het ware in een onstuimige vloedgolf komen aanstomen, en nu Wij bemerken dat de gerechtigheid soms wankelt en dat alom de verlokkingen van het bederf zegevieren, wordt het Ons in deze onheilsvolle en beangstigende toestanden droef te moede, en daarom nemen Wij vol vertrouwen Onze toevlucht tot Maria Onze Koningin, en leggen aan Haar voeten tegelijk met die van onszelf ook de gevoelens van liefde van allen die fier gaan op hun naam van christen.</p>	<p>2. Following upon the frightful calamities which before Our very eyes have reduced flourishing cities, towns, and villages to ruins, We see to Our sorrow that many great moral evils are being spread abroad in what may be described as a violent flood. Occasionally We behold justice giving way; and, on the one hand and the other, the victory of the powers of corruption. The threat of this fearful crisis fills Us with a great anguish, and so with confidence We have recourse to Mary Our Queen, making known to her those sentiments of filial reverence which are not Ours alone, but which belong to all those who glory in the name of Christian.</p>
<p>3. Zo willen Wij met grote vreugde in herinnering roepen, dat Wijzelf op 1 november van het Heilig jaar 1950, in het bijzijn van een ontzaglijke menigte van Kardinalen zowel als Bisschoppen, priesters en gelovigen, van wijd en zijd toegestroomd, het dogma hebben afgekondigd van de Opneming van de Allerzalgste Maagd Maria in de Hemel^{cit.}; alwaar zij, met ziel en lichaam</p>	<p>3. It is gratifying to recall that We ourselves, on the first day of November of the Holy Year 1950, before a huge multitude of Cardinals, Bishops, priests, and of the faithful who had assembled from every part of the world, defined the dogma of the Assumption of the Blessed Virgin Mary into heaven[1] where she is present in soul and body reigning, together with her on-</p>

¹ Uitgeverij "t Groeit", Antwerpen, nr. 313; 1954.

² http://www.vatican.va/holy_father/pius_xii/encyclicals/documents/hf_p-xii_enc_11101954_ad-caeli-reginam_en.html.

<p>tegenwoordig, onder de koren van Engelen en de heilige Hemelingen heerst te zamen met Haar Eengeboren Zoon. En toen het, vervolgens, een eeuw geleden was, dat Onze Voorganger onsterfelijker gedachtenis, Pius IX, bekrachtigde en als dogma afkondigde dat de Allerhoogste Moeder Gods zonder enige smet van erfzonde was ontvangen, hebben Wij het nu lopende Maria-jaar ingesteld ^{cit.} en nu zien Wij, tot grote troost voor Ons vaderhart, dat niet alleen in deze gezegende stad - met name vooral in de Liberiaanse Basiliek ^{cit.}, waar een ontelbare menigte overduidelijk getuigenis aflegt van hun geloof en van hun allervurigste liefde jegens hun Hemelse Moeder - maar eveneens in alle delen van de wereld de liefde tot de Maagd en Moeder Gods geleidelijk weer opbloeit en dat talrijke bedevaarten van christengelovigen naar de voornaamste Maria-heiligdommen zijn getrokken en nog steeds blijven trekken.</p>	<p>ly[1a] Son, amid the heavenly choirs of angels and Saints. Moreover, since almost a century has passed since Our predecessor of immortal memory, Pius IX, proclaimed and defined the dogma that the great Mother of God had been conceived without any stain of original sin, We instituted the current Marian Year[2] And now it is a great consolation to Us to see great multitudes here in Rome - and especially in the Liberian Basilica - giving testimony in a striking way to their faith and ardent love for their heavenly Mother. In all parts of the world We learn that devotion to the Virgin Mother of God is flourishing more and more, and that the principal shrines of Mary have been visited and are still being visited by many throngs of Catholic pilgrims gathered in prayer.</p>
<p>4. Verder is het algemeen bekend dat Wij, telkens wanneer de gelegenheid daartoe zich voordoed, namelijk als Wij Onze kinderen in Christus op een audiëntie hebben toegesproken, of als Wij via de radio ook tot ver verwijderde volkeren het woord hebben gericht, allen die Wij maar konden aansporen, ook hebben aangespoord om Onze allermilddadigste en allermachtigste Moeder met een, zoals aan kinderen betaamt, vurige en tedere liefde te beminnen. Hierin willen Wij speciaal herinneren aan de radioboodschap die Wij tot het volk van Portugal hebben gericht, toen het beeld van de wonderdadige Maagd Maria, dat te Fatima wordt vereerd met een gouden diadeem werd gekroond ^{cit.}, en wie wijzelf de boodschap van Maria's <i>Koningschap</i> hebben genoemd. ^{cit}</p>	<p>4. It is well known that we have taken advantage of every opportunity - through personal audiences and radio broadcasts - to exhort Our children in Christ to a strong and tender love, as becomes children, for Our most gracious and exalted Mother. On this point it is particularly fitting to call to mind the radio message which We addressed to the people of Portugal, when the miraculous image of the Virgin Mary which is venerated at Fatima was being crowned with a golden diadem.[3] We Ourselves called this the heralding of the "sovereignty" of Mary.[4]</p>
<p>5. Om dus deze talrijke bewijzen van onze liefde jegens de grote Moeder Gods, waaraan het christenvolk met zoveel vuur heeft meegedaan, als het ware te bekronen, tevens om het Maria-jaar dat reeds ten einde loopt, een gelukkig en veelbelovend slot te geven, en om aan de dringende verzoeken die Ons hieromtrent van alle delen van de wereld hebben bereikt, met vreugde gevolg te geven, hebben Wij besloten het liturgisch feest in te stellen van de Heilige Maagd Maria Koningin.</p>	<p>5. And now, that We may bring the Year of Mary to a happy and beneficial conclusion, and in response to petitions which have come to Us from all over the world, We have decided to institute the liturgical feast of the Blessed Virgin Mary, Queen. This will afford a climax, as it were, to the manifold demonstrations of Our devotion to Mary, which the Christian people have supported with such enthusiasm.</p>
<p>6. Hiermede willen Wij geen nieuwe waarheid aan het christenvolk te geloven voorhouden, aangezien in feite de grond en de redenen waarop de koninklijke waardigheid van Maria steunt, reeds te allen tijde overduidelijk zijn uitgedrukt en gevonden worden in de vanoudsher overgele-</p>	<p>6. In this matter We do not wish to propose a new truth to be believed by Christians, since the title and the arguments on which Mary's queenly dignity is based have already been clearly set forth, and are to be found in ancient documents of the Church and in the books of the sacred li-</p>

verde documenten van de Kerk en in de boeken van de heilige liturgie.	turgy.
7. Aan dit alles willen Wij nu door deze Encycliek herinneren, om de lof van Onze hemelse Moeder te hernieuwen en om niet zonder vrucht voor hun geestelijk leven in de harten van allen een vuriger liefde jegens haar te doen opleven.	It is Our pleasure to recall these things in the present encyclical letter, that We may renew the praises of Our heavenly Mother, and enkindle a more fervent devotion towards her, to the spiritual benefit of all mankind.
8. Ook in lang vervlogen tijden heeft het christenvolk met recht geloofd, dat Zij, uit wie de Zoon van de Allerhoogste geboren is, die “ <i>Koning zal zijn over het huis van Jacob in eeuwigheid</i> ” (Luc. 1, 32), de “ <i>Vorst van de vrede.</i> ” (Jes. 9, 6), de “ <i>Koning der koningen en de Heer der heren</i> ” (Apoc. 19, 16), boven alle andere schepselen van God bijzondere genadevoorrechten had ontvangen. En als het dan dacht aan de nauwe band die er bestaat tussen moeder en kind, heeft het de koninklijke verhevenheid van de Moeder Gods boven alles zonder moeite aanvaard.	8. From early times Christians have believed, and not without reason, that she of whom was born the Son of the Most High received privileges of grace above all other beings created by God. He "will reign in the house of Jacob forever,"[5] "the Prince of Peace,"[6] the "King of Kings and Lord of Lords." [7] And when Christians reflected upon the intimate connection that obtains between a mother and a son, they readily acknowledged the supreme royal dignity of the Mother of God.
9. Daarom behoeft het niemand te verwonderen dat, steunend op de woorden van de H. Aartsengel Gabriël, die het eeuwige koningschap van de Zoon van Maria voorzegde ^{cit.} , en op de woorden van Elisabeth, die haar eerbiedig groetend heeft verheerlijkt als de “ <i>Moeder van mijn Heer</i> ” (Lc. 1, 43), reeds de schrijvers van de oude Kerk Maria <i>Moeder van de Koning, Moeder van de Heer</i> hebben genoemd, waarmee zij duidelijk bedoelden, dat Maria aan de koninklijke waardigheid van Haar Zoon een eigen en bevoorrechte plaats heeft ontleend.	9. Hence it is not surprising that the early writers of the Church called Mary "the Mother of the King" and "the Mother of the Lord," basing their stand on the words of St. Gabriel the archangel, who foretold that the Son of Mary would reign forever,[8] and on the words of Elizabeth who greeted her with reverence and called her "the Mother of my Lord." [9] Thereby they clearly signified that she derived a certain eminence and exalted station from the royal dignity of her Son.
10. H. Ephraem, met de gloed van dichterlijke inspiratie, spreken : “Dat de hemel mij torse door zijn omarming, omdat ik meer geëerd ben dan hij. Want de hemel was u Moeder; maar tot uw troon hebt gij hem gemaakt. Hoe eervoller en lofwaardiger is de Moeder van de Koning dan troon” ^{cit.} . En elders bidt gij zo tot haar : “... verheven Maagd en Meesteres, Koningin, Vorstin, bescherm en bewaar mij onder uw vleugels, opdat Satan de verderfzaaier zich niet tegen mij verheft, noch de boze vijand in de strijd tegen mij overwint” (S. ephraem, Oratio ad Ssmam Dei Matrem; Opera omnia, Ed. Assemani, t. III (graece), Romae, 1747, pag. 546 ^{cit.}	10. So it is that St. Ephrem, burning with poetic inspiration, represents her as speaking in this way: "Let Heaven sustain me in its embrace, because I am honored above it. For heaven was not Thy mother, but Thou hast made it Thy throne. How much more honorable and venerable than the throne of a king is her mother." [10] And in another place he thus prays to her: ". . . Majestic and Heavenly Maid, Lady, Queen, protect and keep me under your wing lest Satan the sower of destruction glory over me, lest my wicked foe be victorious against me." [11]
11. Door de H. Gregorius van Nazianze wordt Maria genoemd “Moeder van de koning van hemel en aarde”, “Moeder Maagd, die de koning van de gehele wereld heeft gebaard” ^{cit.} . Prudentius verzekert dat de moeder zich verwondert, “dat Zij God als mens heeft voortgebracht, en ook als hoogste koning” ^{cit.}	11. St. Gregory Nazianzen calls Mary "the Mother of the King of the universe," and the "Virgin Mother who brought forth the King of the whole world," [12] while Prudentius asserts that the Mother marvels "that she has brought forth God as man, and even as Supreme King." [13]

<p>12. Deze koninklijke waardigheid van de Heilige Maagd wordt klaar en duidelijk betuigd en verzekerd door hen die haar “Meesteres”, “Vorstin”, “Koningin” noemen.</p>	<p>12. And this royal dignity of the Blessed Virgin Mary is quite clearly indicated through direct assertion by those who call her "Lady," "Ruler" and "Queen."</p>
<p>13. Reeds in een homilie die aan Origenes wordt toegeschreven, wordt Maria door Elisabeth niet alleen “Moeder van mijn Heer” genoemd, maar ook “Gij, mijn Meesteres”^{cit.}.</p>	<p>13. In one of the homilies attributed to Origen, Elizabeth calls Mary "the Mother of my Lord." and even addresses her as "Thou, my Lady." [14]</p>
<p>14. Ook bij de H. Hieronymus kan men dit vinden, waar deze onder verschillende verkeringen van de naam Maria tenslotte deze mening geeft: “Men moet weten dat Maria in het Syrisch Meesteres betekent”^{cit.}. Ditzelfde maar nog duidelijker zegt na hem de H. Chrysologus met de woorden : “In het Hebreeuws wordt zij Maria genoemd, in het Latijn betekent dat Meesteres : de Engel spreekt haar dus met Meesteres aan, opdat de Moeder van de Heer, nu haar machtige Zoon zelf haar die waardigheid en titel heeft verleend, zich vrij zou weten van iedere slaafse vrees”^{cit.}.</p>	<p>14. The same thing is found in the writings of St. Jerome where he makes the following statement amidst various interpretations of Mary’s name: "We should realize that Mary means Lady in the Syrian Language." [15] After him St. Chrysologus says the same thing more explicitly in these words: "The Hebrew word ‘Mary’ means ‘Domina.’ The Angel therefore addresses her as ‘Lady’ to preclude all servile fear in the Lord’s Mother, who was born and was called ‘Lady’ by the authority and command of her own Son." [16]</p>
<p>15. Epiphanius, de bisschop van Constantinopel, zegt in een brief aan Paus Hormisdas, dat men door smeekbeden moet trachten te verkrijgen, dat de eenheid van de Kerk bewaard blijft “door de gunst van de heilige en in Wezen E’ene Drie” eenheid en op voorspraak van Onze Heilige Meesteres en glorieijke Maagd en Moeder Gods Maria”^{cit.}.</p>	<p>15. Moreover Epiphanius, the bishop of Constantinople, writing to the Sovereign Pontiff Hormisdas, says that we should pray that the unity of the Church may be preserved "by the grace of the holy and consubstantial Trinity and by the prayers of Mary, Our Lady, the holy and glorious Virgin and Mother of God." [17]</p>
<p>16. Een ander schrijver uit dezelfde tijd groet de Heilige Maagd, gezeten aan de rechterhand van God om voor ons ten beste te spreken, op plechtige wijze met de woorden: “Meesteres der stervelingen, allerheiligste Moeder Gods.”^{cit.}.</p>	<p>16. The Blessed Virgin, sitting at the right hand of God to pray for us is hailed by another writer of that same era in these words, "the Queen [17a] of mortal man, the most holy Mother of God." [18]</p>
<p>17. De waardigheid van Koningin is herhaalde malen aan de Maagd Maria toegekend door de H. Andreas van Creta; zo schreef hij bij voorbeeld: “Zijn Moeder altijd Maagd, uit wier schoot hij, zelf God, de menselijke natuur heeft aangenomen, voert hij vandaag als Koningin van de mensheid van de aardse woonplaats weg.”^{cit.}.</p>	<p>17. St. Andrew of Crete frequently attributes the dignity of a Queen to the Virgin Mary. For example, he writes, "Today He transports from her earthly dwelling, as Queen of the human race, His ever-Virgin Mother, from whose womb He, the living God, took on human form." [19]</p>
<p>18. En op een andere plaats: “De Koningin van de gehele mensheid, die aan de betekenis van haar naam bij haar daden trouw blijft, met uitzondering van God alleen, verheven boven alles.”^{cit.}.</p>	<p>18. And in another place he speaks of "the Queen of the entire human race faithful to the exact meaning of her name, who is exalted above all things save only God himself." [20]</p>
<p>19. En de H. Germanus spreekt de nederige Maagd toe met de woorden : “Wees gezeten, Meesteres, want het komt u toe, daar gij koningin zijt, en glorieijker dan age koningen, op een verheven plaats te zitten.”^{cit.} en hij noemt haar “Meesteres van alle mensenkinderen”^{cit.}.</p>	<p>19. Likewise St. Germanus speaks to the humble Virgin in these words: "Be enthroned, Lady, for it is fitting that you should sit in an exalted place since you are a Queen and glorious above all kings." [21] He likewise calls her the "Queen of all of those who dwell on earth." [22]</p>

<p>20. Door de H. Johannes Damascenus wordt zij genoemd : “Koningin, Vorstin, Meesteres”^{cit.}, en ook : “Meesteres van geheel de schepping”^{cit.}; en een oude schrijver van de Oosterse Kerk noemt haar : “gelukkige Koningin”, “voor eeuwig Koningin naast uw Zoon de Koning”, wier “sneeuw wit hoofd met gouden diadeem gesierd is”^{cit.}</p>	<p>20. She is called by St. John Damascene "Queen, ruler, and lady,"[23] and also "the Queen of every creature." [24] Another ancient writer of the Eastern Church calls her "favored Queen," "the perpetual Queen beside the King, her son," whose "snow-white brow is crowned with a golden diadem." [25]</p>
<p>21. De H. Ildefonsus van Toledo tenslotte vat nagenoeg alle eretitels in deze groet samen : “O mijn Meesteres, mijn Gebiedster ; gij gebiedt over mij, Moeder van mijn Heer... Meesteres onder dienstmaagden, Koningin onder zusters”^{cit.}</p>	<p>21. And finally St. Ildephonsus of Toledo gathers together almost all of her titles of honor in this salutation: "O my Lady, my Sovereign, You who rule over me, Mother of my Lord . . . Lady among handmaids, Queen among sisters." [26]</p>
<p>22. Uit deze, en bijna ontelbare andere, van ouds overgeleverde getuigenissen hebben de godgeleerden van de Kerk deze leer geput en daarom de Allerheiligste Maagd Koningin van al het geschapene, Koningin van de wereld en Koningin van het heelal genoemd.</p>	<p>22. The theologians of the Church, deriving their teaching from these and almost innumerable other testimonies handed down long ago, have called the most Blessed Virgin the Queen of all creatures, the Queen of the world, and the Ruler of all.</p>
<p>23. En van hun kant hebben de Opperherders van de Kerk het als hun plicht gezien de liefde van het christenvolk jegens zijn hemelse Moeder en Koningin door hun lofprijzingen en aansporingen te versterken en te bevorderen. Met voorbijgaan aan de documenten van de laatste Pausen, brengen Wij gaarne in herinnering, dat reeds in de zevende eeuw Onze Voorganger, de H. Martinus I, Maria genoemd heeft : “Onze glorierijke Meesteres, altijd Maagd”^{cit.}; dat verder de H. Agatho in een synodale brief aan de Vaders van het zesde Algemeen Concilie haar betiteld heeft als “Onze Meesteres, naar waarheid en in eigenlijke zin Moeder Gods”^{cit.}; en dat in de achtste eeuw Gregorius II, in een brief gericht aan Patriarch Germanus en op het zevende Algemeen Concilie onder bijvalsbetaigingen van alle Vaders voorgelezen, de Moeder Gods genoemd heeft: “aller Meesteres en ware Moeder Gods”, en tevens “aller christenen Meesteres”^{cit.}</p>	<p>23. The Supreme Shepherds of the Church have considered it their duty to promote by eulogy and exhortation the devotion of the Christian people to the heavenly Mother and Queen. Simply passing over the documents of more recent Pontiffs, it is helpful to recall that as early as the seventh century Our predecessor St. Martin I called Mary "our glorious Lady, ever Virgin." [27] St. Agatho, in the synodal letter sent to the fathers of the Sixth Ecumenical Council called her "Our Lady, truly and in a proper sense the Mother of God." [28] And in the eighth century Gregory II in the letter sent to St. Germanus, the patriarch, and read in the Seventh Ecumenical Council with all the Fathers concurring, called the Mother of God: "The Queen of all, the true Mother of God," and also "the Queen of all Christians." [29]</p>
<p>24. Verder willen Wij nog vermelden dat Onze Voorganger, onsterfelijker gedachtenis, Sixtus IV, toen Hij in de Apostolische brief “Cum prae-excelsa”^{cit.} vol blijdschap sprak over de onbevleete ontvangenis van de Heilige Maagd, deze brief begon met te zeggen dat Maria “Koningin” genoemd wordt “die altijd - bij de Koning, die zij gebaard heeft, onze voorspreekster is”. En op gelijke wijze heeft Benedictus XIV gesproken in zijn Apostolische Brief “Gloriosae Dominae”, waarin Maria “Koningin van hemel en aarde” wordt genoemd en waarin gezegd wordt, dat de “allerhoogste koning aan haar in zekere zin zijn</p>	<p>24. We wish also to recall that Our predecessor of immortal memory, Sixtus IV, touched favorably upon the doctrine of the Immaculate Conception of the Blessed Virgin, beginning the Apostolic Letter <i>Cum praeexcelsa</i> [30] with words in which Mary is called "Queen," "Who is always vigilant to intercede with the king whom she bore." Benedict XIV declared the same thing in his Apostolic Letter <i>Gloriosae Dominae</i>, in which Mary is called "Queen of heaven and earth," and it is stated that the sovereign King has in some way communicated to her his ruling power. [31]</p>

macht heeft overgedragen.” ^{cit.}	
25. En daarom kon de H. Alphonsus de Liguori, alle getuigenissen van vroegere eeuwen samenvattend, vol liefde schrijven : “Omdat de Maagd Maria zo hoog in waardigheid is verheven dat zij de Moeder van de Koning der koningen zou zijn, daarom heeft de Kerk haar volkomen terecht met de titel van Koningin onderscheiden.” ^{cit.}	25. For all these reasons St. Alphonsus Ligouri, in collecting the testimony of past ages, writes these words with evident devotion: "Because the virgin Mary was raised to such a lofty dignity as to be the mother of the King of kings, it is deservedly and by every right that the Church has honored her with the title of 'Queen'." [32]
26. De heilige liturgie, die als het ware de getrouwe weerspiegeling is van de door de vaders overgeleverde en door het christenvolk geloofde leer, heeft in de loop der tijden, in het Oosten zowel als in het Westen, de lof van de hemelse Koningin gezongen en blijft deze zingen tot in de eeuwigheid.	26. Furthermore, the sacred liturgy, which acts as a faithful reflection of traditional doctrine believed by the Christian people through the course of all the ages both in the East and in the West, has sung the praises of the heavenly Queen and continues to sing them.
27. Uit het Oosten bij voorbeeld weerklinken de vurige stemmen : “O Moeder Gods, heden zijt gij ten hemel gevoerd in de wagens der Cherubijnen, aan U zijn de Seraphijnen onderdanig, en de hemelse legerscharen liggen voor Uw aanschijn voorovergebogen neer.” ^{cit.}	27. Ardent voices from the East sing out: "O Mother of God, today thou art carried into heaven on the chariots of the cherubim, the seraphim wait upon thee and the ranks of the heavenly army bow before thee." [33]
28. En eveneens : “O rechtvaardige, allerzaligste (Jozef) daar gij gesproten zijt uit koninklijk geslacht zijt gij allen uitverkoren als de echtgenoot van de zuivere Koningin, die Jezus de Koning op onzegbare wijze zal baren.” ^{cit.} En verder: “Een loflied zal ik maken voor de Moeder Koningin, tot wie ik met vreugde zal naderen om haar te verheerlijken, om blijde haar wonderen te zingen... O Meesteres, onze tong kan u niet naar waarde prijzen; want gij die Christus onze Koning hebt gebaad, zijt verheven boven de Seraphijnen... Wees gegroet, o koningin der wereld, wees gegroet, o Maria, Meesteres van ons allen.” ^{cit.}	28. Further: "O just, O most blessed (Joseph), since thou art sprung from a royal line, thou hast been chosen from among all mankind to be spouse of the pure Queen who, in a way which defies description, will give birth to Jesus the king." [34] In addition: "I shall sing a hymn to the mother, the Queen, whom I joyously approach in praise, gladly celebrating her wonders in song. . . Our tongue cannot worthily praise thee, O Lady; for thou who hast borne Christ the king art exalted above the seraphim. . . Hail, O Queen of the world; hail, O Mary, Queen of us all." [35]
29. En in het Ethiopisch “Missaal” lezen Wij : “O Maria, middelpunt van de gehele wereld... Gij zijt groter dan de Cherubijnen met de vele ogen, en groter dan de Scraphijnen met de zes vleugels... Hemel en aarde zijn geheel vervuld van de heiligheid van uw glorie.” ^{cit.}	29. We read, moreover, in the Ethiopic Missal: "O Mary, center of the whole world, . . . thou art greater than the many-eyed cherubim and the six-winged seraphim . . . Heaven and earth are filled with the sanctity of thy glory." [36]
30. Op haar beurt laat de latijnse Kerk het aloude en zoete gebed, het “Salve Regina” klinken, en de heerlijke antiphonen “Ave, Regina caelorum”, “Regina caeli, laetare”, en eveneens de antiphonen die op de feesten van de Heilige Maagd Maria gewoonlijk gebeden worden : “De Koningin staat aan uw rechterhand in gouden gewaad, schitterend van schoonheid” ^{cit.} ; “U verheerlijken als machtige Koningin hemel en aarde” ^{cit.} ; “Vandaag is de Maagd Maria ten hemel gestegen : verheugt u omdat zij met Christus heerst in eeuwigheid.” (Festum Assumptionis, ad Magni-	30. Furthermore, the Latin Church sings that sweet and ancient prayer called the "Hail, Holy Queen" and the lovely antiphons "Hail, Queen of the Heavens," "O Queen of Heaven, Rejoice," and those others which we are accustomed to recite on feasts of the Blessed Virgin Mary: "The Queen stood at Thy right hand in golden vesture surrounded with beauty" [37]; "Heaven and earth praise thee as a powerful Queen" [38]; "Today the Virgin Mary ascends into heaven: rejoice because she reigns with Christ forever." [39]

<p>ficat II Vesp.^{cit.}</p>	
<p>31. Hieraan kan naast andere nog worden toegevoegd de Litanie van Loreto, die het christenvolk dagelijks aanspoort om Maria telkens opnieuw als Koningin aan te roepen. Ook is de koningsmacht van Maria die hemel en aarde omvat, sinds vele eeuwen een voorwerp van overweging voor de christenen, als zij het vijfde glorievolle geheim overdenken van de Rozenkrans van Maria, die de mystieke kroon van de hemelse Koningin genoemd kan worden.</p>	<p>31. To these and others should be added the Litany of Loreto which daily invites Christian folk to call upon Mary as Queen. Likewise, for many centuries past Christians have been accustomed to meditate upon the ruling power of Mary which embraces heaven and earth, when they consider the fifth glorious mystery of the rosary which can be called the mystical crown of the heavenly Queen.</p>
<p>32. De kunst ten slotte, die uitgaat van en zich laat inspireren door de christelijke beginselen, getrouwe vertolkster als zij is van de echte en spontaan geuite liefde van de christen-gelovigen, heeft vanaf het Concilie van Ephese Maria, daar zij immers niet alleen heerst over de natuur en de natuurkrachten, maar ook over de boze aanvallen van Satan, als Koningin en Keizerin uitgebeeld, zittend op een koningstroon, gesierd met de koninklijke onderscheidingstekenen, gekroond met een diadeem en omringd door de schare van de Engelen en de heilige Hemelingen. Ook wat betreft de koninklijke waardigheid van de Heilige Maagd Maria is de iconographie in ieder tijdperk verrijkt met wonderschone kunstwerken ; en zij is er tenslotte toe gekomen, om Onze goddelijke Verlosser uit te beelden op het ogenblik dat hij zijn Moeder een stralende kroon op het hoofd drukt.</p>	<p>32. Finally, art which is based upon Christian principles and is animated by their spirit as something faithfully interpreting the sincere and freely expressed devotion of the faithful, has since the Council of Ephesus portrayed Mary as Queen and Empress seated upon a royal throne adorned with royal insignia, crowned with the royal diadem and surrounded by the host of angels and saints in heaven, and ruling not only over nature and its powers but also over the machinations of Satan. Iconography, in representing the royal dignity of the Blessed Virgin Mary, has ever been enriched with works of highest artistic value and greatest beauty; it has even taken the form of representing colorfully the divine Redeemer crowning His mother with a resplendent diadem.</p>
<p>33. Tegemoetkomend aan deze volksvroomheid hebben de Pausen van Rome meermaals, hetzij eigenhandig, hetzij door Pauselijke Legaten, beelden van de Maagd en Moeder Gods, die reeds bij het volk vereerd werden, met een diadeem gekroond.</p>	<p>33. The Roman Pontiffs, favoring such types of popular devotion, have often crowned, either in their own persons, or through representatives, images of the Virgin Mother of God which were already outstanding by reason of public veneration.</p>
<p>34. Zoals Wij, Eerbiedwaardige Broeders, boven reeds hebben gezegd, blijkt zowel uit de documenten die van oudsher door de vaders zijn overgeleverd, als uit de heilige liturgies dat het voornaamste beginsel, waarop de koninklijke waardigheid van Maria steunt, zonder enige twijfel haar goddelijk Moederschap is.</p> <p>Aangezien immers in de H. Schrift over de Zoon die de Maagd zal ontvangen, geschreven staat : <i>“Zoon van de Allerhoogste zat hij genoemd worden, en God en Heer zal Hem de troon van zijn vader David geven, en hij zal koning zijn over het huis van Jacob in eeuwigheid, en aan zijn koningschap zal geen einde komen”</i> (Lc. 1, 32, 33), en bovendien Maria <i>“Moeder van de Heer”</i> (Lc. 1, 43) genoemd wordt, kan men gemakkelijk daaruit afleiden dat zij zelf ook Koningin is,</p>	<p>34. As We have already mentioned, Venerable Brothers, according to ancient tradition and the sacred liturgy the main principle on which the royal dignity of Mary rests is without doubt her Divine Motherhood.</p> <p>In Holy Writ, concerning the Son whom Mary will conceive, We read this sentence: "He shall be called the Son of the most High, and the Lord God shall give unto him the throne of David his father, and he shall reign in the house of Jacob forever, and of his kingdom there will be no end,"[40] and in addition Mary is called "Mother of the Lord";[41] from this it is easily concluded that she is a Queen, since she bore a son who, at the very moment of His conception, because of the hypostatic union of the human nature with</p>

<p>daar Zij inimers een Zoon gebaard heeft, die op het ogenblik van Zijn ontvangenis vanwege de hypostatische eenheid van de menselijke natuur met het Woord, ook als mens Koning was en Heer van alles. Derhalve kon de H. Joannes Damascenus met goed recht schrijven : “Naar waarheid is zij de Meesteres van de gehele schepping geworden, toen zij Moeder werd van de Schepper”. ^{cit.} En op gelijke wijze kan gezegd worden dat de eerste hemelse heraut van het koningschap van Maria de aartsengel Gabriel zelf is geweest.</p>	<p>the Word, was also as man King and Lord of all things. So with complete justice St. John Damascene could write: "When she became Mother of the Creator, she truly became Queen of every creature." [42] Likewise, it can be said that the heavenly voice of the Archangel Gabriel was the first to proclaim Mary's royal office.</p>
<p>35. Maar niet alleen om haar goddelijk moederschap moet de Allerheiligste Maagd Maria Koningin genoemd worden, doch ook omdat zij volgens Gods wil een uitzonderlijk aandeel heeft gehad in het werk van ons eeuwig heil. “Welke gedachte zou aangener en heerlijker voor ons kunnen zijn”, - zoals Onze Voorganger, gelukkiger gedachtenis, Pius XI schreef - “dan dat Christus over ons heerst niet alleen met aangeboren recht, maar ook met verborgen recht, namelijk van de Verlossing? Mochten toch alle mensen, die zo vaak vergeten op welke hoge prijs wij onze redder zijn komen te staan, bedenken: “<i>niet met vergankelijk zilver of goud zijt gij vrijgekocht... maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een lam zonder viek of gebrek</i>” (I Petr. 1, 18, 19). Wij zijn niet meer van onszelf, omdat Christus ons “<i>duur</i>” (I Cor. 6, 20) gekocht heeft. ^{cit.}</p>	<p>35. But the Blessed Virgin Mary should be called Queen, not only because of her Divine Motherhood, but also because God has willed her to have an exceptional role in the work of our eternal salvation. "What more joyful, what sweeter thought can we have" - as Our Predecessor of happy memory, Pius XI wrote - "than that Christ is our King not only by natural right, but also by an acquired right: that which He won by the redemption? Would that all men, now forgetful of how much we cost Our Savior, might recall to mind the words, 'You were redeemed, not with gold or silver which perishes, . . . but with the precious blood of Christ, as of a Lamb spotless and undefiled.' [43] We belong not to ourselves now, since Christ has bought us 'at a great price'." [44], [45]</p>
<p>36. En bij de voltrekking van dit verlossingswerk is de Allertaligste Maagd Maria waarlijk allerinnigst met Christus verboaden geweest; terecht wordt daarom in de Liturgie gezongen: “De Heilige Maagd Maria, Koningin van de hemel en Meesteres van de wereld, stond vol smarten naast het kruis van onze Heer Jezus Christus” ^{cit.} En dit is de reden, zoals reeds in de Middeleeuwen een zeer vrome leerling van de H. Anselmus schreef, dat “zoals... God door met zijn macht alles te maken, Vader is en Meester van alles, zo de Heilige Maria door met haar verdiensten alles weer goed te maken, Moeder is en Meesteres der dingen; God is immers meester van alles omdat Hij op eigen initiatief alles een eigen natuur heeft gegeven, en Maria is de Meesteres der dingen, omdat Zij alles, door de genade die zij verdiend heeft, de oorspronkelijke waarde heeft teruggegeven”. ^{cit.}</p>	<p>36. Now, in the accomplishing of this work of redemption, the Blessed Virgin Mary was most closely associated with Christ; and so it is fitting to sing in the sacred liturgy: "Near the cross of Our Lord Jesus Christ there stood, sorrowful, the Blessed Mary, Queen of Heaven and Queen of the World." [46] Hence, as the devout disciple of St. Anselm (Eadmer, ed.) wrote in the Middle Ages: "just as . . . God, by making all through His power, is Father and Lord of all, so the blessed Mary, by repairing all through her merits, is Mother and Queen of all; for God is the Lord of all things, because by His command He establishes each of them in its own nature, and Mary is the Queen of all things, because she restores each to its original dignity through the grace which she merited." [47]</p>
	<p>37. For “just as Christ, because He redeemed us, is our Lord and king by a special title, so the Blessed Virgin also (is our queen), on account of the unique manner in which she assisted in our</p>

	<p>redemption, by giving of her own substance, by freely offering Him for us, by her singular desire and petition for, and active interest in, our salvation.”[48]</p>
	<p>38. From these considerations, the proof develops on these lines: if Mary, in taking an active part in the work of salvation, was, by God’s design, associated with Jesus Christ, the source of salvation itself, in a manner comparable to that in which Eve was associated with Adam, the source of death, so that it may be stated that the work of our salvation was accomplished by a kind of “recapitulation,”[49] in which a virgin was instrumental in the salvation of the human race, just as a virgin had been closely associated with its death; if, moreover, it can likewise be stated that this glorious Lady had been chosen Mother of Christ “in order that she might become a partner in the redemption of the human race”:[50] and if, in truth, “it was she who, free of the stain of actual and original sin, and ever most closely bound to her Son, on Golgotha offered that Son to the Eternal Father together with the complete sacrifice of her maternal rights and maternal love, like a new Eve, for all the sons of Adam, stained as they were by his lamentable fall,”[51] then it may be legitimately concluded that as Christ, the new Adam, must be called a King not merely because He is Son of God, but also because He is our Redeemer, so, analogously, the Most Blessed Virgin is queen not only because she is Mother of God, but also because, as the new Eve, she was associated with the new Adam.</p>
	<p>39. Certainly, in the full and strict meaning of the term, only Jesus Christ, the God-Man, is King; but Mary, too, as Mother of the divine Christ, as His associate in the redemption, in his struggle with His enemies and His final victory over them, has a share, though in a limited and analogous way, in His royal dignity. For from her union with Christ she attains a radiant eminence transcending that of any other creature; from her union with Christ she receives the royal right to dispose of the treasures of the Divine Redeemer’s Kingdom; from her union with Christ finally is derived the inexhaustible efficacy of her maternal intercession before the Son and His Father.</p>
	<p>40. Hence it cannot be doubted that Mary most Holy is far above all other creatures in dignity, and after her Son possesses primacy over all. “You have surpassed every creature,” sings St. Sophronius. “What can be more sublime than</p>

	<p>your joy, O Virgin Mother? What more noble than this grace, which you alone have received from God”?[52] To this St. Germanus adds: “Your honor and dignity surpass the whole of creation; your greatness places you above the angels.”[53] And St. John Damascene goes so far as to say: “Limitless is the difference between God’s servants and His Mother.”[54]</p>
	<p>41. In order to understand better this sublime dignity of the Mother of God over all creatures let us recall that the holy Mother of God was, at the very moment of her Immaculate Conception, so filled with grace as to surpass the grace of all the Saints. Wherefore, as Our Predecessor of happy memory, Pius IX wrote, God “showered her with heavenly gifts and graces from the treasury of His divinity so far beyond what He gave to all the angels and saints that she was ever free from the least stain of sin; she is so beautiful and perfect, and possesses such fullness of innocence and holiness, that under God a greater could not be dreamed, and only God can comprehend the marvel.”[55]</p>
	<p>42. Besides, the Blessed Virgin possessed, after Christ, not only the highest degree of excellence and perfection, but also a share in that influence by which He, her Son and our Redeemer, is rightly said to reign over the minds and wills of men. For if through His Humanity the divine Word performs miracles and gives graces, if He uses His Sacraments and Saints as instruments for the salvation of men, why should He not make use of the role and work of His most holy Mother in imparting to us the fruits of redemption? “With a heart that is truly a mother’s,” to quote again Our Predecessor of immortal memory, Pius IX, “does she approach the problem of our salvation, and is solicitous for the whole human race; made Queen of heaven and earth by the Lord, exalted above all choirs of angels and saints, and standing at the right hand of her only [55a] Son, Jesus Christ our Lord, she intercedes powerfully for us with a mother’s prayers, obtains what she seeks, and cannot be refused.”[56] On this point another of Our Predecessors of happy memory, Leo XIII, has said that an “almost immeasurable” power has been given Mary in the distribution of graces;[57] St. Pius X adds that she fills this office “as by the right of a mother.”[58]</p>
	<p>43. Let all Christians, therefore, glory in being subjects of the Virgin Mother of God, who, while wielding royal power, is on fire with a mother’s love.</p>

	<p>44. Theologians and preachers, however, when treating these and like questions concerning the Blessed Virgin, must avoid straying from the correct course, with a twofold error to guard against: that is to say, they must beware of unfounded opinions and exaggerated expressions which go beyond the truth, on the other hand, they must watch out for excessive narrowness of mind in weighing that exceptional, sublime, indeed all but divine dignity of the Mother of God, which the Angelic Doctor teaches must be attributed to her “because of the infinite goodness that is God.”[59]</p>
	<p>45. For the rest, in this as in other points of Christian doctrine, “the proximate and universal norm of truth” is for all the living Magisterium of the Church, which Christ established “also to illustrate and explain those matters which are contained only in an obscure way, and implicitly in the deposit of faith.”[60]</p>
	<p>46. From the ancient Christian documents, from prayers of the liturgy, from the innate piety of the Christian people, from works of art, from every side We have gathered witnesses to the regal dignity of the Virgin Mother of God; We have likewise shown that the arguments deduced by Sacred Theology from the treasure store of the faith fully confirm this truth. Such a wealth of witnesses makes up a resounding chorus which changes the sublimity of the royal dignity of the Mother of God and of men, to whom every creature is subject, who is “exalted to the heavenly throne, above the choirs of angels.”[61]</p>
	<p>47. Since we are convinced, after long and serious reflection, that great good will accrue to the Church if this solidly established truth shines forth more clearly to all, like a luminous lamp raised aloft, by Our Apostolic authority We decree and establish the feast of Mary’s Queenship, which is to be celebrated every year in the whole world on the 31st of May. We likewise ordain that on the same day the consecration of the human race to the Immaculate Heart of the Blessed Virgin Mary be renewed, cherishing the hope that through such consecration a new era may begin, joyous in Christian peace and in the triumph of religion.</p>
	<p>48. Let all, therefore, try to approach with greater trust the throne of grace and mercy of our Queen and Mother, and beg for strength in adversity, light in darkness, consolation in sorrow; above all let them strive to free themselves from the slavery of sin and offer an unceasing homa-</p>

	<p>ge, filled with filial loyalty, to their Queenly Mother. Let her churches be thronged by the faithful, her feast-days honored; may the beads of the Rosary be in the hands of all; may Christians gather, in small numbers and large, to sing her praises in churches, in homes, in hospitals, in prisons. May Mary's name be held in highest reverence, a name sweeter than honey and more precious than jewels; may none utter blasphemous words, the sign of a defiled soul, against that name graced with such dignity and revered for its motherly goodness; let no one be so bold as to speak a syllable which lacks the respect due to her name.</p>
	<p>49. All, according to their state, should strive to bring alive the wondrous virtues of our heavenly Queen and most loving Mother through constant effort of mind and manner. Thus will it come about that all Christians, in honoring and imitating their sublime Queen and Mother, will realize they are truly brothers, and with all envy and avarice thrust aside, will promote love among classes, respect the rights of the weak, cherish peace. No one should think himself a son of Mary, worthy of being received under her powerful protection, unless, like her, he is just, gentle and pure, and shows a sincere desire for true brotherhood, not harming or injuring but rather helping and comforting others.</p>
	<p>50. In some countries of the world there are people who are unjustly persecuted for professing their Christian faith and who are deprived of their divine and human rights to freedom; up till now reasonable demands and repeated protests have availed nothing to remove these evils. May the powerful Queen of creation, whose radiant glance banishes storms and tempests and brings back cloudless skies, look upon these her innocent and tormented children with eyes of mercy; may the Virgin, who is able to subdue violence beneath her foot, grant to them that they may soon enjoy the rightful freedom to practice their religion openly, so that, while serving the cause of the Gospel, they may also contribute to the strength and progress of nations by their harmonious cooperation, by the practice of extraordinary virtues which are a glowing example in the midst of bitter trials.</p>
	<p>51. By this Encyclical Letter We are instituting a feast so that all may recognize more clearly and venerate more devoutly the merciful and maternal sway of the Mother of God. We are convinced that this feast will help to preserve, strengthen and prolong that peace among nations</p>

	<p>which daily is almost destroyed by recurring crises. Is she not a rainbow in the clouds reaching towards God, the pledge of a covenant of peace?[62] “Look upon the rainbow, and bless Him that made it; surely it is beautiful in its brightness. It encompasses the heaven about with the circle of its glory, the hands of the Most High have displayed it.”[63] Whoever, therefore, reverences the Queen of heaven and earth - and let no one consider himself exempt from this tribute of a grateful and loving soul - let him invoke the most effective of Queens, the Mediatrix of peace; let him respect and preserve peace, which is not wickedness unpunished nor freedom without restraint, but a well-ordered harmony under the rule of the will of God; to its safeguarding and growth the gentle urgings and commands of the Virgin Mary impel us.</p>
	<p>52. Earnestly desiring that the Queen and Mother of Christendom may hear these Our prayers, and by her peace make happy a world shaken by hate, and may, after this exile show unto us all Jesus, Who will be our eternal peace and joy, to you, Venerable Brothers, and to your flocks, as a promise of God’s divine help and a pledge of Our love, from Our heart We impart the Apostolic Benediction.</p> <p><i>Given at Rome, from St. Peter’s, on the feast of the Maternity of the Blessed Virgin Mary, the eleventh day of October, 1954, in the sixteenth year of our Pontificate.</i></p> <p>PIUS XII</p>
	<p>Notes</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cf. constitutio apostolica <i>Munificentissimus Deus</i>: AAS XXXXII 1950, p. 753 sq. 1a. The Latin word is <i>Unigena</i>. - Ed. 2. Cf. litt. enc. <i>Fulgens corona</i>: AAS XXXXV, 1953, p. 577 sq. 3. Cf. AAS XXXVIII, 1946, p. 264 sq. 4. Cf. <i>L’Osservatore Romano</i>, d. 19 Maii, a. 1946. 5. Luc. I, 32. 6. Isai. IX, 6. 7. <i>Apoc.</i> XIX, 16. 8. Cf. Luc. I, 32, 33. 9. Luc. I, 43. 10. S. Ephraem, <i>Hymni de B. Maria</i>, ed. Th. J. Lamy, t. II, Mechliniae, 1886, hymn. XIX, p. 624. 11. Idem, <i>Oratio ad Ssmam Dei Matrem; Opera omnia</i>, Ed. Assemani, t. III (graece), Romae, 1747, pag. 546. 12. S. Gregorius Naz., <i>Poemata dogmatica</i>, XVIII, v. 58;

PG XXXVII, 485.

13. Prudentius, *Dittochaeum*, XXVII: PL LX, 102 A.

14. *Hom. in S. Lucam, hom. VII*; ed. Rauer, Origenes' Werke, T. IX, p. 48 (ex catena Marcarii Chrysocephali). Cf. PG XIII, 1902 D.

15. S. Hieronymus, *Liber de nominibus hebraeis*: PL XXI-II, 886.

16. S. Petrus Chrysologus, Sermo 142, *De Annuntiatione B.M.V.*: PL LII, 579 C; cf. etiam 582 B; 584 A: "Regina totius exstitit castitatis."

17. *Relatio Epiphaniae Ep. Constantin.*: PL LXII, 498 D.

17a. Generally throughout the encyclical the Latin word *Regina* is used to describe Mary. In this case and a few others the word is *Domina*. "Queen" seems to be the best English equivalent. "Ruler", when it occurs, is a rendition of *Dominatrix*. - Ed.

18. *Encomium in Dormitionem Smae Deiparae* (inter opera S. Modesti): PG LXXXVI, 3306 B.

19. S. Andreas Cretensis, *Homilia II in Dormitionem Smae Deiparae*: PG XCVII, 1079 B.

20. Id., *Homilia III in Dormitionem Smae Deiparae*: PG XCVII, 1099 A.

21. S. Germanus, *In Praesentationem Smae Deiparae*, I: PG XCVIII, 303 A.

22. Id., *In Praesentationem Smae Deiparae*, n PG XCVI-II, 315 C.

23. S. Ioannes Damascenus, *Homilia I in Dormitionem B.M.V.*: P.G. XCVI, 719 A.

24. Id., *De fide orthodoxa*, I, IV, c. 14: PG XLIV, 1158 B.

25. *De laudibus Mariae* (inter opera Venantii Fortunati): PL LXXXVIII, 282 B et 283 A.

26. Ildefonsus Toletanus, *De virginitate perpetua B.M.V.*: PL XCVI, 58 A D.

27. S. Martinus I, *Epist. XIV*: PL LXXXVII, 199-200 A.

28. S. Agatho: PL LXXXVII, 1221 A.

29. Hardouin, *Acta Conciliorum*, IV, 234; 238: PL LXXXIX, 508 B.

30. Xystus IV, bulla *Cum praeexcelsa*. d. d. 28 Febr. a. 1476.

31. Benedictus XIV, bulla *Gloriosae Dominae*, d. d. 27 Sept. a. 1748.

32. S. Alfonso, *Le glorie de Maria*, p. I, c. I, §1.

33. Ex liturgia Armenorum: in festo Assumptionis, hymnus ad Matutinum.

34. *Ex Menaeo* (byzantino): Dominica post Natalem, in Canone, ad Matutinum.

35. Officium hymni *Axathistos* (in ritu byzantino).

36. *Missale Aethiopicum*, Anaphora Dominae nostrae Mariae, Matris Dei.

37. *Brev. Rom.*, Versiculus sexti Respons.

38. Festum Assumptionis; hymnus Laudum.

39. Ibidem, ad Magnificat II Vesp.

40. Luc. I, 32, 33.

41. Ibid. I, 43.

42. S. Ioannes Damascenus, *De fide orthodoxa*, I, IV, c.

- 14; PL XCIV, 1158 s. B.
43. I *Petr.* I, 18, 19.
44. I *Cor.* VI, 20.
45. Pius XI, litt. enc. *Quas primas*: AAS XVII, 1925, p. 599.
46. Festum septem dolorum B. Mariae Virg., Tractus.
47. Eadmerus, *De excellentia Virginis Mariae*, c. 11: PL CLIX, 508 A B.
48. F. Suárez, *De mysteriis vitae Christi*, disp. XXII, sect. II (ed Vivès, XIX, 327).
49. S. Irenaeus, *Adv. haer.*, V, 19, 1: PG VII, 1175 B.
50. Pius XI, epist. *Auspicatus profecto*: AAS XXV, 1933, p. 80.
51. Pius XII, litt. enc. *Mystici Corporis*: AAS XXXV, 1943, p. 247.
52. S. Sophronius, *In annuntianone Beatae Mariae Virginis*: PG LXXXVII, 3238 D; 3242 A.
53. S. Germanus, *Hom. II in dormitione Beatae Mariae Virginis*: PG XCVIII, 354 B.
54. S. Ioannes Damascenus, *Hom. I in Dormitionem Beatae Mariae Virginis*: PG XCVI, 715 A.
55. Pius IX, bulla *Ineffabilis Deus*: Acta Pii IX, I, p. 597-598.
- 55a. *Unigena*. - Ed.
56. Ibid. p. 618.
57. Leo XIII, litt. enc. *Adiutorem populi*: ASS, XXVIII, 1895-1896, p.130.
58. Pius X, litt. enc. *Ad diem illum*: ASS XXXVI, 1903-1904, p.455.
59. S. Thomas, *Summa Theol.*, I, q. 25, a. 6, ad 4.
60. Pius XII, litt. enc. *Humani generis*: AAS XLII, 1950, p. 569.
61. *Ex Brev. Rom.*: Festum Assumptionis Beatae Mariae Virginis.
62. Cf. *Gen.* IX, 13.
63. *Eccl.* XLIII, 12-13.